

LBRIS

Editura NEUMA
Strada Carpați nr. 28
Dej, județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș

Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PINTEA, VIOLETA

Illegal : poezie / Violeta Pinte. - Dej : Neuma, 2026

ISBN 978-630-357-044-0

821.135.1

Violeta Pinte

ILEGAL

Poezie

Editura
NEUMA
2026

***

când în sfârșit
cuțitul ți-a ajuns la os
ai înțeles că și aici
sunt niște reguli
care trebuie încălcate.
asta se întâmplă de-obicei noaptea
și toate hainele cad de pe tine
ca la cutremur.
la capătul patului
o icoană se roagă la tine,
vecinii bat cu pumnii în calorifere,
începi să bați și tu
a doua zi ne vom ascunde
unii de alții falangele rupte.
îți măsoți viitorul,
vin berzele, strigă cineva
și tu ieși în stradă
cu un cuib de păsări în brațe.

lumină de fundal.
îmi înregistrez tăcerea.
nu știu când
am devenit om,
nu știu cât va dura,
nu știu de ce am devenit om.
îmi risipesc viața așteptând
ca oamenii dinaintea mea
să-și plătească hrana
în timp ce eu mă gândesc
la înfometare.
cândva am vorbit
cu un pacient fugit din spital.
îi lipseau doi nasturi
de la pijamaua cu numărul
salonului, etajului, secției,
din care fugise.
se grăbea la starea civilă
cu un certificat de deces în mână.
atunci am băut pentru prima dată singură
o sticlă cu vin.

te îneci,
prima gură de cafea
ajunge direct în plămâni,
te sprijini de plita încinsă,
duci mâna la gură,
țipătul e ars,
sufocat,
și negru.
doloarea cea cu burta plină de copii
îți leagă un șnur roșu de gleznă
tu îți legi părul cu o șopârlă
care stă acolo cuminte
ținându-și coada cu dinții.
viața nu este pentru oamenii ocupați,
viața este pentru vagabonzii
care și-au părăsit
trupul și sufletul.

rar, foarte rar
vezi o femeie cu pălărie roșie
făcând castele de nisip
într-o balastieră interzisă bărbaților.
uite, știu să număr pe degete
toate nordurile descoperite
de un visător amator,
toate duc în același punct negativ al zilei.
scot de sub pat
o planetă pe care o populez
cu furnici roșii, o reconstituire
abstractă care va evolua conform
unui manual de religie.
caietul meu cu datorii personale
este la al treilea capitol,
uneori chiar meritam
un pumn în frunte.
până aici ai plătit, îmi spune taximetristul.
restul cursei e gratis.

un animal care e singur
nu știe că e singur.
abia când îl iei în grija ta
va înțelege singurătatea.
persoana apelată
nu mai poate fi controlată.
plătesc. plătesc pentru o glumă proastă care să
echilibreze realitatea.
omul cu lozuri.
aceeași emoție ca în fața unui eșec.

***

cândva am cerut
timp de gândire,
timp pe care nu l-am folosit niciodată.
ştii, îngerul acela
care venea să-mi facă curat în suflet,
nu mai vine.

***

am văzut străzi mai curate
decât sufletul meu.
doza letală de singurătate,
zilele nu se mai leagă
unele de altele.
ţi-au dat cele mai grele greşeli,
le-ai făcut pe toate, pe unele
cu îmbunătăţiri,
acum aştepţi să vezi
dacă ai trecut
testul morţii.
versiunea mea casnică
a abandonat jocul,
acum va trebui să supravieţuiesc
în condiţii de confort limitat.
am trecut printre oameni
cu senzaţia de rău absolut
dovada clară
că ceva primitiv
trăieşte în mine.